

10 gr.

10 gr.

ABC
NOWINY CODZIENNE

Nr. 296

Warszawa, czwartek 15 października 1936 r.

Rok XI

Sensacyjny komunikat PAT
Nominacje, przeniesienia i zmiany
w sądownictwie polskim

Od pewnego czasu mówiono o przygotowywanych zmianach w sądownictwie. Dziś cytowano dekret Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, zawierający listę nominacji i przeniesień i zmian w sądownictwie.

Komunikat PAT-a. W tej sprawie brzmi:

P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował w dniu 10 b. m.:

Sędziego sądu apelacyjnego w Katowicach Zygmunta Kerekjarta sędzią Sądu Najwyższego, prokuratora sądu najwyższego Karola Konica sędzią sądu najwyższego, prokuratora Sądu Najwyższego Antoniego Holowczaka sędzią Sądu Najwyższego, prokuratora sądu apelacyjnego w Wilnie Józefa Przytuskiego prezesem sądu apelacyjnego w Wilnie, prezesa sądu okręgowego w Gdyni Józefa Parczewskiego prokuratorem sądu apelacyjnego w Wilnie. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Warszawie Fr. Petruszewicza, sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie. Prezesa sądu okręgowego w Grodnie Kazimierza Gedroycia wiceprezesem sądu apelacyjnego w Warszawie. Sędziego sądu okręgowego w Warszawie St. Chojnę sędzią sądu apelacyjnego w Warszawie. Sędziego apelacyjnego śledczego do spraw wyjątkowego znaczenia w Poznaniu Zygmunta Wolskiego sędzią sądu apelacyjnego w Poznaniu. Sędziego sądu okręgowego w Toruniu Czesława Konecznego sędzią sądu apelacyjnego w Krakowie.

Sędziego okręgowego śledczego sądu okręgowego w Warszawie Huberta Myszkowskiego sędzią apelacyjnym śledczym do spraw wyjątkowego znaczenia w Poznaniu. Sędziego sądu okręgowego w Katowicach Nodzyńskiego, sędzią sądu apelacyjnego w Katowicach. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Warszawie Ol. Missu wiceprokuratorem sądu apelacyjnego w Warszawie. Prokuratora sądu okręgowego w Wilnie St. Wiktora Szaniawskiego prezesem sądu okręgowego w Wilnie. Prokuratora sądu okręgowego w Przemyślu Kazimierza Ansonia prezesem sądu okręgowego w Ostrowie. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Krakowie Marię na Przytułskiego wiceprokuratorem sądu apelacyjnego w Warszawie. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Pińsku Olgierda Jacuńskiego prokuratorem sądu okręgowego w Nowo-

gródka. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Warszawie Jana Wrzeszcza prokuratorem sądu okręgowego w Tarnowie. Wiceprokuratora sądu okręgowego w Katowicach Lucjana Kuleja prokuratorem sądu okręgowego w Siedlcach. Wiceprezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu Bronisława Sawickiego prezesem sądu apelacyjnego w Krakowie. Sędziego sądu okręgowego w Grodnie Edwarda Merlego wiceprezesem sądu okręgowego w Grodnie. Sędziego sądu apelacyjnego w Lwowie Al. Kuczerę wiceprezesem sądu okręgowego w Samborze. Sędziego sądu okręgowego w Warszawie Stefana Biedrzyckiego wiceprezesem sądu okręgowego w Warszawie. Sędziego sądu apelacyjnego w Poznaniu Kazimierza Daszyńskiego wiceprezesem sądu okręgowego w Poznaniu i wiceprokuratora sądu okręgowego w Wilnie Oktawiana Odona Klasęgo

Dymisja
wiceministra Lechnickiego

Jak zapowiadaliśmy p. wiceminister skarbu Tadeusz Lechnicki podał się do dymisji. Obecnie w ministerstwie skarbu zostało 2 wiceministrów: p. Grodyński i p. Świtalski.

Przyczyną dymisji p. wiceministra Lechnickiego jest niezgodność poglądów na niektóre zasadnicze zagadnienia gospodarcze.

wiceprezesem sądu okręgowego w Grodnie.

Oprócz tego Pan Prezydent R. P. podpisał około 70 nominacji na wiceprokuratorów i podprokuratorów sądów okręgowych oraz na sędziów grodzkich.

Konsul Luksemburga jako świadek
Był zastępcą prof. Czochochalskiego
Uchylone pytania adw. Szurleja

Wczorajsza rozprawa w sensacyjnym procesie przeciwko prof. Broniewskiemu oraz redakcji „Gońca Warszawskiego” z oskarżenia prof. Czochochalskiego na tle gwałtownej polemiki prasowej o wartość jego wynalazku, wypełniona była całkowicie zeznaniami świadków. Pierwszy zeznał inż. Wagner, naczelnik wydziału w Warsz. dyrekcji kolei państw., który stwierdził, że koleje przeprowadziły w 1926 roku próby z wynalazkiem przez prof. Czochochalskiego stopem B, uznając go za nadający się do panewek i łożysk w wagonach i parowozach. Wobec tego rozpoczęto stosowanie tego materiału.

B. konsul polski w Kolonii Rozwadowski wydał dodatnią opinię o działalności prof. Czochochalskiego w Niemczech wśród

PARYŻ, 14. 10. Wojska powstańcze na wszystkich odcinkach a zwłaszcza w Asturii, pod Madrytem i pod Kordobą odniosły szereg sukcesów i posunęły się znacznie naprzód. Pod Oviedo oddziały powstańcze zdążające z odsieczą

oblężonemu miastu zdołały mimo silnego oporu wyprzeć wojska rządowe z ich pozycji i posunąć się o kilka kilometrów naprzód. Złoga oblężonego Oviedo stawia nadal zaciekły opór wojskom rządowym. Jak donoszą z Sewilli, na

odcinku Toledo zajęto miasto Villarta. Pod Kordobą samoloty powstańcze bombardowały miejsce koncentracji wojsk rządowych El Carpio. Również na odcinku madryckim odnieśli powstańcy, wspierani przez eskadry samolotów szereg lokalnych sukcesów. Pod Malagą wojska powstańców stoją 30 km. od miasta. Malaga jest od strony lądowej prawie całkiem otoczona.

W rejonie Teruel oddziały powstańcze zepchnęły kolumny rządowe i zdobyły trzy miejscowości.

Kolumna powstańcza, operująca w rejonie Kadyksu posunęła się 7 km. naprzód koło Coreres, odrzucając oddziały rządowe, które straciły 77 zabitych.

Na froncie aragońskim kolumna operująca na południe od Hue sea opanowała miejscowość Lecinea, ważną pozycję strategiczną, gdzie wojska rządowe zgromadziły znaczny materiał wojenny.

Z frontu południowego donoszą o szeregach zajęcia miejscowości Pannaroya i Pueblo Nuevo del Terrible.

Wojska rządowe rzuciły się do ucieczki, pozostawiając wielu zabitych.

Wczoraj popołudniu została na więzaniu łączność pomiędzy wszystkimi operującymi na tym odcinku kolumnami.

Lotnictwo narodowe bombardowało Barcelonę, Bilbao i Madryt, osobiście okręty rządowe i koszar. Bombardowano też dworzec kolei w Aranjuez. Dwa samoloty rządowe na froncie Toledo stracono.

Posiłki

dla powstania

CASABLANCA, 14.10. Ostatnio odbywa się forsowny transport wojsk powstańczych z garnizonu Melilla i jej okręgu do portu Algeiras. Poza morskimi transportami jest w stałym ruchu transport wojsk z Ceuty do Estepona. Oddziały te natychmiast udają się w kierunku Malagi zaś wojska z Algeiras lądowane są na samochody i pociągi idące w kierunku Toledo.

Panika i rozruchy
w Madrycie

BURGOS, 14. 10. Ostatnio bombardowanie Madrytu przez 5 eskadr samolotów narodowych było szczególnie zacięte. Zbombardowano koszar, fabryki broni i skupienia milicji w mieście, wywołując ogromną panikę.

W dzielnicy Cuatro Caminos wybuchły rozruchy na tle braku wody. Delegacja kobiet usiłowała dotrzeć do min. spraw wewnętrznych, lecz została rozproszona. Min. spraw wewnętrznych przedłużył o 2 godziny dzień pracy przy robotach fortyfikacyjnych.

Spisek

na torpedowcu

CASABLANCA, 14. 10. Na hiez pańskim torpedowcu rządowym „Gravina” wykryto spisek, mający na celu oddanie go w ręce powstańców i odprowadzenie do Kadyksu.

Targowisko

Ostatnie wiadomości na temat poczyną organizacyjnych sanacji, wspomnają o koncepcji utworzenia pięciu grup, czy też odrębnych organizacji. Organizacja mieszczańska ma skupiać drobny handel, rzemiosło i inteligencję, organizacja robotnicza robotników z ZZZ, NPR i grupy pos. Mroza, organizacja gospodarcza wielki przemysł i większe rolnictwo, organizacja wiejska: chłopów, przede wszystkim z istniejących obecnie ugrupowań prorządowych, t. j. t. zw. „kadziełłopa” (Waleron, Wyrzykowski), dawne „Wyzwolenia” (Rog i Malinowski), grupy Michałkiewicza oraz grupy Kielaka i Gwiżdza. Osobno ma być zorganizowana młodzież („Legion Młodych”, OMP, i Zw. Młodej Ludowej, t. zw. „zielone koszuły”).

Od razu na pierwszy rzut oka widać, że podział na te organizacje opiera się na różniach interesu gospodarczego. Grupy chłopska i robotnicza są grupami o wyraźnym, jednolitym interesie materialnym. W grupie gospodarczej łączą się wielcy przemysłowcy z wielkimi rolnikami. Istnieją wprawdzie różnice interesów między wielkim przemysłem a wielkim rolnictwem, ale rolnicy nie bardzo te różnice rozumieją, zwłaszcza od czasu, kiedy w organizacjach wielkiego rolnictwa prym zaczęli wiesć t. zw. „zie-

manie z rad nadzorczych”, t. j. osoby, używające swych nazwisk szlacheckich przedsiębiorstw przemysłowym. Skoro więc wielcy rolnicy uważają, że nie mają interesów sprzecznych z wielkim przemysłem, to niech z nim zasiadają w jednej organizacji.

W grupie mieszczańskiej interesy np. drobnego handlu i pracowników biurowych nie są identyczne, ale nie są też i bardzo sprzeczne. Dla utrwalenia uswieconego dawnymi tradycjami szlacheckimi podziału na pracowników biurowych i technicznych (w Polsce mówi się „inteligencja” i „robotnicy”), trzeba było gdzieś wsadzić t. zw. pracowników umysłowych.

Na ogół więc w planach nowej organizacji utrzymamy jest podział według interesów gospodarczych.

I nagle tylko piąta grupa, młodzieży, jakoś do tego wszystkiego nie pasuje. Syn przemysłowca, syn „inteligenta” i syn kupca mają zasiadać wraz z synem robotnika w jednej grupie „młodzieżowej”.

Widać uznano, że młodzież, także z organizacji prorządowych, jakoś nie bardzo da się pozamykać w szufladach interesów gospodarczych. A chodzi tu, pamiętajmy o tym, o młodzież w polskim i powojennym tego słowa znaczeniu, to znaczy o ludzi do lat 40.

Oczywiście młodzież będzie

jakimś oddziałem pomocniczym o drugorzędnym znaczeniu. Punkt ciężkości spoczywać będzie w organizacjach ludzi starszych, gdzie panuje nienajwyższy porządek, gdzie z góry można przewidzieć, kto i o co ma się targować.

Organizacja robotnicza zabiegać będzie o podwyżkę płac, organizacja wiejska o korzystne ceny zboża, organizacja gospodarcza o zachowanie w całości karteli, organizacja mieszczańska o „ulgi dla drobnego kupiectwa” itd.

Tam, gdzie zbiorą się ludzie o wspólnym interesie gospodarczym, prawdopodobnie właśnie ten interes gospodarczy weźmie górę nad wszystkim innym, bo to będzie zagadnienie, na które w łonie czterech grup gospodarczych najłatwiej będzie ustalić zapatrywanie.

Będziemy zatem mieli regularne współzawodnictwo czterech grup, o ich interesy gospodarcze. Organizowanie się poszczególnych ugrupowań gospodarczych jest niewątpliwie rzeczą godziwą i celową. W tym celu przecież istnieje samorząd gospodarczy, zarówno rolnictwa, jak handlu, przemysłu i rzemiosła, w tym celu istnieją związki zawodowe, w tym celu powołać do życia liczne zrzeszenia dobrowolne.

Rzeczą tych wszystkich organizacji jest przedstawianie potrzeb odnośnych grup spo-

łeczno - gospodarczych oraz samorządne działanie, zmierzające do ich podniesienia gospodarczego.

Wiadomo jednak, że człowiek ma aspiracje pozagospodarcze. Wyrazem właśnie tych aspiracji jest życie polityczne. Jeżeli ludzie biorą udział w życiu politycznym tylko po to, by bronić swych interesów gospodarczych, to nie można takiego stanu rzeczy uważać za jakiś ideał. Wprost przeciwnie, jest on wyrazem zdegenerowania życia politycznego.

Państwo i organizacje polityczne powołane są do tego, by urzeczywistniać wyższe przeznaczenie narodu, to też właściwym kryterium dla połączenia ludzi we wspólnych obozach politycznych jest zbieżność idei, a nie zbieżność interesów gospodarczych. Zrozumienie tego jest coraz szersze wśród pokolenia dojrzałego (obok pokolenia dojrzałego istnieje, jak wiadomo, młodzież bez cudzysłowu z jednej strony, z drugiej strony zaś pokolenie dziecięce) i dlatego może obok czterech grup gospodarczych planuje się stworzenie osobnej grupy dla „młodzieży” w całości.

To zresztą nie ma, jakieśmy misali, większego znaczenia, bo chodzi głównie o targowisko interesów gospodarczych dla użytku ludzi starszych.

W. Z.